

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік . . . . . 20 кор.
на пів року . . . . . 10 кор.
на чверть року . . . . . 5 кор.
на місяць . . . . . 170 кор.

За границею:

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . . 8 рублів
або 18 франків
Поодинокі число по 16 сот.

РУСЛАН

«Виреш ми очи і душу ми виреш: а не возьмеш милости і віра не виреш.
Бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дні крім педля і руских свят о 5 1/2 год. пополуночі.

Редакция, администрация і експедиция «Руслана» від ч. 1. пл. Домбровського (Хорушчини). Експедиция місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавемана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламыці неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 3) с. від стрічки.

Закон про виплату готівкою.

(X) Ще перед відроченем ради державної, коли правительства в радї державній і в угорській соймі внесли предлоги закона про виплату готівкою, подали ми загальні замітки в сій справі, лишаючи докладніше обговоренє сеї справи на пізніше. Тепер коли рада державна після великодної перерви почала наново обради і сей закон стоїть на черзі, наспіла хвиля близше єму приглянути ся, щоби уявити собі сущність і ціль «виплати готівкою» і оцінити ті сумніви, які проти сего закона підносять ся.

Зверхними війнами і внутрішними неспокоями попала Австрія у великі фінансові клопоти, в яких була приневолена хватити ся видачі державних нот, щоби заспокоїти потреби гроша. Тим способом заспокоюючи наглі потреби, одначе не без важких наслідків для будуччини. Замість металевої монети, якої певною підвалиною є нагромаджена в монетарній скількість шляхотних металів (срібла і золота), війшли в жите паперові гроші, себто кредитова монета, якої вартість підлягала всіляким змінчивим впливам, а та змінчивість вартости відбивала ся вельми шкідливо в цілім економічнім житю.

Неуправильнені відносини нашої валюти відбивали ся головню на торговлі з заграницею і на таких підприємствах, які продукували для вивозу, або були приневолені спроваджувати товари з заграниці, позаяк всі купецкі обчислення основані на замкненнях рахункових і продукції показували ся хибними наслідком ріжниць процентів, яка була наслідком зміни курсу. Хто н. пр. спроваджував за 1000 марок і се обчисляв собі в австрійській валюті на 600 злр., міг попасти в таке положенє, що наслідком підскочення курсу був приневолений заплатити 630 злр. А навпаки вивізник, що продавав збіже, уголь або цукор за 1000 марок і в часі замкнення інтересу відповідно до відносин тогочасних сподівав ся дістати 620 злр., міг дожити такого розчарованя, що за свій вексель на 1000 марок одержав лише 590 злр. Таким способом продавець і покупокник могли наслідком зміни курсу краєвої валюти потеріти страти.

Серед тісних взаємин між господарствами одного і того самого краю безнастанне занепокоєнє і страти великих підприємств нашої торговлі і промислу мусіло мати також шкідливий вплив на інші верстви населеня а іменно на продуцентів, консументів або робітників і на підприємства, які наслідком хиткого курсу валюти безпосередно се відчували. Такі підприємства були отже зовсім природно приневолені, відбивати собі понесені або грозячі їм страти на чім иншім. Наостанку ризико страти наслідком хиткости валюти утрудняло також приплив заграничних капіталів, сприяло тим способом промисловий і торговий розвиток Австрії і удержувало стопу процентову у внутрі держави на висшій ступні — із шкодою для податників, які мали оплачувати висший процентовий тягар від

публичних довгів, — із шкодою кваєвих продуцентів, рільників, фабрикантів або промисловців, котрі могли свої потреби заспокоювати лише серед некорисніших у словин, якби се було можливо при управильненю валюти.

Передовсім однак держава попала би у вельми небезпечне положенє, наколиб серед таких неуправильнених відносин замотала ся в яку війну. Потрібні до веденя війни грошеві значні засоби можна би лише з великим трудом покрити позичкою, позаяк держава, яка вже з почином війни розпоряджає лише паперовими грінми, не може розбуджувати довіри у вірителів. Видаванє дальших державних нот мусіло би бути мимо того вельми обмежене, бо инакше валюта ествуюча стратила би на вартости ще білыне.

(Дальше буде).

Д О П І С Ь.

З Камінки струмилової.

В нашім місті, як повітовім, крім тьми жителів, є ще богато «панів», а між ними досить і наших руских, чим ми можемо з гордостю повеличатись. Бо справді Камінка наша не мала ще ніколи між міськими «панами» стілько своїх панів, як тепер. Они, се наша укр.-руска інтелігенция.

І так наш о. совітник парох Русин, у місті є двох лікарів Русинів, в суді є шістьох урядників Русинів — трох судій, двох канцелістів і офіціал; в уряді податковім також є двох урядників Русинів; в школі трох учителів Русинів і катехит. Крім того, є ще кількох наших інтелігентів в радї повітовій — секретар і двох урядників, ну, тай у магістраті також є двох. Отже як на наше місто, то інтелігенції нашої маємо досить, дочисливши до того ще й осьвіченіших інтелігентних міщан — тих на жаль у нас дуже мало, бо тільки двох, та ще двох ремісників, таких, що почувують себе нашими людьми. Але менша про них — головню є у нас, як бачите, богато інтелігенції з висшою осьвітою і в тім наша гордість, але тільки гордість, і то не зовсім. Помимо, що маємо тільки світочів просьвіти — у нас тьма, крімшна тьма! хмарами чорними, як найтемніша ніч залягає ціле місто і повіт! Власть тьми у нас велика! а ізза того ще більший жаль, невисказаний жаль, діймаючий великим боєм серце, бо у нашім повіті колись засяли перші проміня яснї великого небесного світла-правди і з него розсипались по цілій Україні-Руси, посіялись по єї широкій землі і привялись скрізь, тільки в нас ні! В нашім повіті колись сияв тим світлом безсмертний Маркіян Шашкевич, котрого у нас майже забули, бо ніколи не помянуть єго навіть «тихам» словом. А повинні-б поминати що року!

Є в нашім місті читальня «самостійна», є філія «Просьвіти» і філія «Голчества», але все тільки на папері. Про читальню аж сором агадувати. Єї навіть начеб не було. Членів дуже мало, вкладок они не платять і до читальні ніколи не ходять, хіба часом і то тільки часом приїде дехто в неділю переглянути торічне «Діло», «Свободу» і стару ганчірку «Русс. Слово». Або раз у рік приїде голова читальні і

прочитає кільком слухачам дещо з «Місіонара» і на тім конець. Щоб дати які вечерниці, відчитати, аматорске представленє — о тім нікому ані не снить ся, хоть є між нашими молодши ми міщанами такі, що рвуть ся до просьвіти, до поступу, до красноты і величійшого, що пильно слідять рух просьвітний у инших. І они радї би ступити на перед, та на превелике диво черпаючи душу інтелігенцію тутешню не може прийти до цього. Ось вічена інтелігенция сприяє розвитку просьвітну народну роботу. От прим. головою нашої читальні є місцевий о. парох. Він крім того є головою «каспи», «Райфайзенки», засідає в радї повітовій, в радї шкільній місцевій і окружній і т. д., заклопотаний своїми особистими справами, ну і парохіяльними. Отже займатися читальнею, єму ніколи.

І питайте заступника голови читальні, або якого читальника, чому люди не рухаєт ся якось, чому спите байдужо, то дістанете відповідь: «А що, ми маємо голову, нехай они. А що они нічого не роблять, то певно так хочуть. Ну, а ми не можемо хвосту бути мудрішими від голови...»

Однак, щоб не робив нічого наш о. парох, то так оно не є. Заложив він касу Райфайзена, і она дуже гарно розвиває ся, а тому рік єго також стараннями заснувало ся у нас і «Руске касино». Належить отже до него наша міска інтелігенция і з провінції — сьвященники і учителі — до тепер числить до 30 всіх членів. Та у нас стара, але все нова та сама істория. Зразу наше касино що дия було заповнене членами. Сходили ся, читали, радили ся, от як звичайно у касині і заснували при нім хор із своїх членів. Хор сходил ся два рази у тиждень на проби. Сьпівали — і були великі надії, ну і так сталось, як все з великими надіями у нас. Остаточню кількох членів з касинового хору враз з хором міщанським церковним дали щось чотири концерти в честь Папи Льва XIII з нагоди 25. ювілея єго понтифікату, а то в Камінці, Деревлянах, Руді і в Добротворі. Але і ті концерти не випали так, як у людей, бо на простолюдина не зробили они ніякого сподіваного вражіня. В тому подобало ся лише всім оповіданє про жите Папи.

І якось потому хор касиновий десь дів ся, і до нині слід по нім загинув і взагалі тепер касино наше начеб не існувало, бо комната єго все пуста.

(Конець буде).

Багдадска залізниця.

Залізниця, яка має перетяти цілу Малу Азію і стати сухопутною артерією між середземним морем і індійським океаном, мусить стати великим, економічно-політичним здобутком для сеї держави, чи сих держав, що успіли забезпечити собі виключний вплив на єї будову і веденє. Сею державою мала бути Німеччина, яка султанським іраде з дня 17. лютого с. р. одержала концессию на будову. Залізниця має покінчити ся за вісім літ, отже до р. 1911. Про сю подію писало свого часу Новое Время: «До вісім літ удасть ся Німцям правдоподобно понизкати всі лінії, які лучать їх з Туреччиною, а тоді на цілій просторони від Гамбурга до Перського заливу будуть перевозити ся німецкі товари німецкими залізницями. Буде се великою

З державної ради.

побідою на мирній дорозі Німеччини, яке принесе їй обильні овочі під економічним і політичним зглядом. Заледви по 25 літах від хвилі, коли під стінами Царгороду м'я диктували розбитому нашою армією ворогові услів'я мира, мусимо приглядати ся на берегах Босфору триюмфови сей держави, яка н'коли не поносячи на балканським півострові жадних жертв, зуміла на мивній дорозі зд'бути побіду історичного значіння. Перед двайцять п'ять літами ми сгратили в Берліні се, що здобули власною кровлю. Нині Берлін прибув до Царгорода, щоб забрати нам і сю решту, до якої посідання ми мали еще право..."

Та наперекір тим песімістичним гороскопам російського дневника, німецько-англійська залізниця до Багдаду не стане виключним здобутком Німців, але передовсім загальним здобутком культури. З інших держав передовсім Франція заінтересувала ся сим підприємством і ульокувала там свої капітали, а отже і Англія вмшала ся в сю справу о стілько, що порушено є в англійським парламенті.

Англійський президент міністрів Бельфур відповів на дотичну інтерпеляцію, що англійське правительство вправді не узвалило в тім згляді жадного рішеня, але правдоподібно виробить там місце також для англійських капіталів. Поки що Німеччина і Франція подали ось які пропозиції: 1) В kwestії капіталу і контролі Англія має бути рівнорядною з кождою іншою державою. 2) Англійське правительство не повинно противити ся підвишенню імпортованих ців з сторони Туреччини, бо часть сего доходу буде ужита в торговельнім інтересі нового залізничного підприємства. 3) Залізниця буде перевозити пошту до Індій, під услів'ями, які ухвалять пізнійше. 4) Англійське правительство причинить ся до цілого підприємства не через фінанси, але уділенем відповідної кінцевої стації в границях своїх азийських посілоствій.

Після телеграмів три держави вже порозуміли ся що-до взаємного полагодження своїх інтересів в обсягу нової залізниці. В сей спосіб Німцям не удав ся плян змонопользования залізниць Малої Азії.

На початку засідання презес кабінету предложив письмо з просьбою о вибір квотової депутації. Між інтерпеляціями находить ся пос. Василь Яворський в справі поступована дрогобицького старости супроти тамошньої читальні «Просвіти» і друга інтерпеляція в справі надужить і вехтована рускої мови старо-самбірського старости.

Афера гр. Пінських.

Пос. Дашинський в запитаню до президиї жалував ся, чому президент не прикликав до порядку пос. Мечислава Пінського, коли сей обкинув его лайкою, заявляючи заразом, що обиджене пам'яті бл. п. матери Пінських не лежало в его намірі. През. Фетер заявив, що із стенографічних записків бачить справді, що запитанє гр. Пінського при кінці послідного засідання містило деякі непарламентарні вискази, але они дадуть оправдати ся его великим роздатованем.

Заяв голос президент міністрів др. Кербер і відповів на інтерпеляцію пос. Дашинського в справі спадщини по Тучинським. Серед чистих перервань соціялістів бесідник заявив, що заміти інтерпелянтів проти намісника Галичини зовсім вдумані. Образ Гротгера намісник купив за ціну, подану тов. Штук красних 800 кр., а листи своїх братів одержав від куратора. Переважна часть тих листів є без всякого значіння, а натомість кілька листів, які були важні для військовости, видав куратор на жаданє військового уряду. Президент міністрів висказує вк'нці жалє, що при сій нагоді нарушено пам'ять особи, яку всі, що є знали, поважали і цінили. (Оплески Поляків, протести соціялістів). Посол Пернерсторфер жадає візвання президента міністрів, тимчасом президент приликає Пернерсторфера до порядку. Пос. Дашинський вносить отворене дискусії від відповідю д-ра Кербера. Внесенє відкинено 113 голосами проти 17.

Ритуальний злочин.

В справі мнимого ритуального злочину в Бгерндорфі на служниці Марії Ганелівній відпо-

вів дальше президент міністрів на інтерпеляцію пос. Штайна, що судово стверджено, що Ганелівні сама зранила себе в ногу, з мести за віддаленє єї зі служби, щоб тим способом кинути підозрине на своїх хлібодавців і причинити їм непрямностей. По переведеню розправи Ганелівну засуджено на 4 місяці в'язниці за фальшиві зізнання, розсіване непокоячих вістей і обиду чести. Засуджена відбуває під добу свою кару.

Галицька еміграція.

На дотичну інтерпеляцію пос. Романчука подав президент міністрів, що взагалі число подань о нашіпорти в лютім і марці — з в'їмкою перемиского староства — було відповідно незначне. При виставлюваню нашіпортів власти не зволікали без жадної причини. В 111 случаях перемиске староство полагодило 72 прошень за нашіпорти того самого дня. В інших случаях оставлено дорогу рекурсу. До намісництва вплинули лише три рекурси, з яких один полагоджено прихильно, а два відмовно. Президент міністрів відчитує розпорядженя, виданє для намісництва Галичини, в яким зазначено з цілим притвском, щоб при нагоді еміграції рільних робітників придержувано ся як найдокладнійше дотичних приписів та виставлювано нашіпорти як найскорше. Кождий староста мусить при кождій відмові подати докладно єї причини.

Що дотичить охорони емігрантів підчас подорожи і на місци побуту — ся kwestія є тісно злучена з законодавним управльненем сей справи, яке небавом має наступити. Трудність лежить особливо в управльненю заморської еміграції. Праці коло проєкту приготовлюють ся вже в міністерстві внутрішних справ, а президент міністрів постарає ся приспішити їх.

Дневний порядок.

З дневного порядку палата приступила до верифікації виборів і признала важним мандат пос. Блажовського, відкинувши внесенє меншости пос. Коса, щоб розелідженє замітів против вибору сего посла повірити урядникови зпоза Галичини. Відтак зверифіковано вибори пп. Гіжовського, Мойси, Петелєвца і кс. Влазовського.

Іван Хмарин.

На сельським цвинтарі.

I.

Серед тінних ясенів, топіл високих,
серед вишень і слав, зеленої мурави —
стоїть маленька церков. Цвіти пільні, трави
близ неї зацвили так мило, так широко...

Так тихо тут — спокійно... За гори сонце йде
[криваве,
а в душу сум паде, слезою тьмить ся око...

Самі хрести і гроби хлопські дококола,
ї повислі, тихі, плачучі берези...
Тут люд весь біль хова, весь жалє, всі слези,

які жите дав... Спокійно і сировола
смерк закрива сьвятиню суму і жалоби...
Тихо — лиш хрест якийсь скрипять... Довкола
[гроби — гроби...

II.

Ніч. На хмарнім небі сумно сяють зорі
бліді, померклі, крізь повислі хмари...
З за церкви йдуть рядом грізні цвинтарні мари —
темно, лиш місяць в даль уливе по сірім неба
[морі.

Душа дріжить мов суду хвиля йде і кари —
пісні таємні грає вихор в борі...
У груди серце бєсь — і у німім докорі
з жалем глядить на тихі, темні хмари...

А ген далеко — хаті хлопські мріють,
бліденьким сьвітлом у темряві сяють
і гинуть в сірім, безпугнім просторі...

Темно... Послідні в хмарах гаснуть сьвітлі зорі —
а гроби сплять, хрести сумні дрімать,
о давних днях, о злиднях хлопських мріють...

III.

В темряві ночі на горбі цвинтарнім
на гробах хлопських вітер сумно грає...
Берези плачуть, цвіти — трава в гору знімаєсь,
хрести скриплять, — сумує небо хмарне:

»По довгих днях, днях мук, що вкриває
ранами душу у безсилю марнім —
Ви тут прийшли на вічний сон цвинтарний,
по трудах, по грижі, що серпом серце крає...

Невтомна праця, голод, — Ваші скарби...
Щедро Вас доля ними наділила.
Землі дали Ви кров і піт, — вона Вам карби,
мозолі і журбу, що силу Вашу виссала, зломила...
А днесь землею кости Ваші криє...
Та гей, чи чуєте? Сьміє ся з Вас! По гробах
[Ваших вихром вие...

IV.

Гей, вихре, вихре, що від бору вієш, —
не грай так сумно на хлопському гробі —
Чи живих сьпівів, дум немає в тобі?
Чи жалю пісні, любови не вмєєш?

Гей, земле, сьвіте... У твоїй утробі
ще піт мужицький крові жаром тліє...
А ти глумиш ся? Вихром дужим вієш
по тихім, хлопським гробі? —

Га, сьміє ся, сьміє ся! Але знай, за мало
в тобі сили, зловіщого гніву!
Не вистане тут шалу твого сьпіву!

Коли бажаєш, щоб ті гроби знали,
в послідне духа твого — я дам раду:
Не сьміє ся злобно з них, — вдар градом!

V.

І бачив я, як гроби ся стелжили
в далечинь довгу, у страшні простори...
По полю вихор вив, — пекольні змори
розвіяли над сьвітом лиликові крила.

Довкола гроби — хрестів широкі бори —
у вічній пітьмі ждуть пусті могили...
Цвинтар безмежний стоє трупів вкрили...
Чи вимер весь народ? Весь сьвіт? — Мовчать
[могили — гори...

На цвинтар люди йдуть... Страшні, знеселені,
[похилі, —
крізь темряву йдуть на цвинтарище...
Мільйони йдуть... в них голови схилили —
і йдуть.. Невільники, раби, що впали у неволю,
в роспуку і зневіру... За ними вихор дме по
[полю —
і по ярах протяжно — сумно свище...

VI.

Стихло. Розвіялись тяжкі та сірі хмари
по хрусталевім, синім небозводі...
Стих вихор... Бір стогнав лиш: годі — годі —
і шумом віяв на поля та яри...

Селом важка йшла мрака, — в тихім ході —
із піль широких, мов овець отара...
Межами смуток плив, — у низ шпеничка яра
хилила ся, — о нужді мріла, що живе в народі...

На тихі гроби звисились берези, —
хрести нагрібні всугли сном цвинтарним...
Якийсь безмежний біль повис на небі хмарнім.

Сумує церков... Холодні, ерібні слези
із бані котять ся на тихі, тужні віти...
Хрести здвигають рамена, — на гробах пла-
[чуть цвіти —

В дальшій ході вчорашніх нарад палата прийняла внесені соціально-політичної комісії, щоби переказати правительству до розслідування петиції громад і робітників що-до перестерегання 36-годинного недільного, а 24-годинного святкового супочинку в ткацких варстатах. Дальше прийнято внесені економічної комісії в справі реформи консулятив, особливо в справі інтензивної охорони інтересів емігрантів і установлення технічних, рільничих і торговельних знань при дипломатичних заступництвах.

Конець засідання.

При кінці засідання домагався пос. Пернерсторфер, щоби регуляційна комісія предлужила як пайкорне справоздання і внесення що-до введіння § 11; пос. Грабмаєр, як провідник комісії відповів, що справоздане вже друкують, а ррчию палата буде вже встарати ся, щоби оно увійшло скорше на денний порядок. Пос. Абрагамович Евген порушує знов справу Пийнських, жадаючи, щоби доходження, які заповні президент міністрів в справі інтерпеляції Дашинського, стали переведені скоро і докладно. При тій запитув президент палати, як він оправдав ся з того, що дозволив обидити польське Коло пп. Дашинському і Пернерсторферови. З того вивязала ся полеміка між тими п. слами, в якій не щадили собі взаїмно острах слів. П. с. Пернерсторфер стверджує, що др. Кербер потвердив всі заміти і терпеліції Дашинського і заштує зі своєї сторони президію, чому не ма ла відваги візвати до порядку президента міністрів, який осмілює ся супроти палати відограти роллю цензора моральності? Пос. Дашинський ви тупає проти намісника, що скупонує образи по краю, стверджує, що староста лише на приказ намісника міг займатися листами его родичи та наводить як доказ того, що Тучинський був військовим шпігунгом, що від него, від при ватного чоловіка військовість мусіла рекувірувати листи. Вкінці в острих словах звертає ся проти др. Кербера за цензуруване его інтерпеляції, яку президент др. Фетер признав об'єктивною, та за третім остереженням президії, щоби держав ся предмету, кінчить тим самим заштанем, що пос. Пернерсторфер.

Президент др. Зачек пропонує, щоби з огляду на вагу праць в комісіях, слідуєче засідане відбуло ся аж у вторник з ось яким денним порядком: 1) Зміна регуляцій палати, 2) внесені службових кавцій. Пос. Пернерсторфер вносить усунені першої точки денного порядку. Внесені прийнято з поправкою пос. Лечера, аби перше полагодити внесені кавцій, а відтак зміну регуляцій. На сім покінчено засідане.

НОВИНК П.

— **Календар.** В четвер: руско-кат. Терентія; рим.-кат. Войтіха еп. — В п'ятницю: руско-кат. Антипи; рим. кат. Георгія муч.

— **Пос. Барвінський** виїхав сьогодні до Відня.

— **Про ВПреосв. Митрополита Шептицького** пише др. Т. Герстман, котрий подорожує тепер по Італії: «Нині (16. с. м.) я зробив прогульку з Генуї до недалекої Нерві і відвідав разом з сивім о. Митрополита Шептицького, який перебуває з родичами тут від трьох тижнів в Шгранд-готелі. О. Митрополит виглядає знаменито, по бут в Нерві незвичайно ему послужив. Тому з великою радістю вишили ми по чарці вина Асті, яким нас о. Митрополит зволив почастувати при необхіднім чаю. — О. Митрополит остани в Нерві лише десять днів, бо з кінцем цвітня кінчить ся туг сезон, а готелі замикають ся; опісля перенесе ся до Льоврани коло Абазії, а з кінцем мая наміряє повернути до Льова. — Завтра приїде до Нерві ке кардинал Пузіна, котрий для покріплення здоровля довгий час перебував на східній Рівієрі в Віареджіо, і замешкає в сусідстві о. Митрополита в Шгранд-готелі».

— **Аматорське представлене в Теробовлі** відбуде ся заходом тамощної «Міщанської Читальні» в неділю дня 26. с. м. о 8. год. веч. Аматоря відиграють штуку Мидловського «Капраль Тимко». Чистий дохід призначено на будову власного дому.

— **„Сокил“ в Скнилові** відбув вчора перші вправи пожежарі при великим здивіі народу з сіл «Скнилів» і «Сквилюк». Заразом переведено вклади з теорії пожежарної потрібної селянським сторожам пожежарям. До вібраних промовив основатель «Сокола» о. Фоліс, заохочуючи їх до пра-

ці для добра свого і своїх співгорожан. На закінчене виконано попис, який доказав, що наші пожежарники вповні надають ся до виконування своїх обовязків. Учителі пп. А. Щербовський, А. Будзюновський, Н. Сіак і Ю. Семотюк можуть бути певні, що засіяне ними зерно не піде на марне.

— **Відокремішнене Галичини.** Від п'ятниці до понеділка була Галичина відокремішнена не лише від Австрії, як собі бажають Више поляки, але від цілого заходу. Причина сего відокремішнення не була політична, але атмосферична. Величезна буря і сніжні завії знищили між Віднем а Краковом телеграфічні і телефонічні драти, і замели всі залізничні шляхи так, що через два дні не їздили залізничі, ані не було вісток з заходу. Такі самі бурі і завії начували в західній Угорщині, в Німеччині, Данії і Скандинавії і нанесли необчислені шкоди в садах і винограді. У нас в тім часі також похолоділо і перепадав густиий сніжок але в садах мабуть не буде звідеи шкоди, бо дерева ще не зацвили.

— **Цісар затвердив вибір Адама Ошичтевича,** властителя дібр в Лисятичах, на предсідателя, а адв. др. Евгена Олесницького, на заступника предсідателя повітової ради в Стрию.

— **Крадж в церкві.** Для 11. с. м. вночі влізли злодії до церкви в Вибранівці, розбили деревляну скарбницю, прикріплену до підлоги, і забрали з неї 700 К. — Отся подія най буде наукою для брацтв церковних, не держати грошей по скарбонах, і давати їм плісінги, а вкінці пропадати в злодійських руках, коли тимчасом наші товариства кредитові могли би за них прилужити неодній народній справі.

— **Др. Еаган Лазичий,** редактор «Діла», виїхав на відпустку до дня 15. мая, а его заступати буде п. Алекс. Борковський.

— **Сензаційну вість** подає редакція віденської West-oestliche Corresp. з застереженням, що она сама не в'рить в те, що їх доносять з Риму з натканських кругів. Отсе папський престол мав би перенести ся з Риму до Відня, бо з між столиць великих держав лише один Відень дає запоруку, що Папа міг би спокійно трудити ся для добра католицької Церкви.

— **Оправданій жалю.** З Криниць, городецького повіта, доносять нам, що при пожежі дня 1. с. м. погорів між иншими селянин Гринько Матула, який обезпечив був своє господарство зложене з 3 будинків в тов-і «Славія» на квоту 1000 К. При ліквідації одержав Матула лише 500 К. мимого того, що всі три будинки згоріли. До того ще пошкодований не був присутній при ліквідації а акт ліквідаційний безправно підписав за него агент. Матула яко підозрінний о підпал сидів в тім часі в слідчім арешті, а коли випущено его з арешту яко невинного задля браку доказів, було вже по ліквідації шкоди. Справді Матула може мати жалю до ліквідатора а зглядно до самої «Славії», але се повинно бути наукою як для него, так і для всіх инших наших селян, що належить обезпечити ся в своїм рускім тов. «Дністрі», ктрий за 10 літ свого ествования ще нікого при ліквідації не скривдив.

— **В Америці нема роботи.** Шлескі часописи доносять, що кожного дня повертають сотки переселенців з Америки до Австрії, бо не можуть найти роботи в Америці. Оноді окремиий поїзд з Гамбурга привіз до австрійської границі 800 осіб, що надармо глядали праці в Америці, а коли їм фонди на удержане минали ся, американські власти чим скорше приневолили їх до влізду в Америку.

— **Постійний хор Фільгармонії.** Дирекція Льв. Фільгармонії оголошує конкурс на посади хористів і хористок з платнею до 120 К. місячно від дня 15. вересня с. р. Контракт 3-літній. В случаю виїзду хору відповідні дияти. Зголошення приймає ся щоденно від 4. до 6. год. пополудни в канцелярії Фільгармонії.

— **Нові манліхери.** W. All. Ztg. доносить, що військова адміністрація прийняла на пробу ново винайдені шлішени при карабінах Манліхера. Улішени показали ся практичними, тому вже на найблизній сесії делегації правительство уреджують внесенє на признанє кредиту на реформу карабінів.

— **Дволітня війська служба.** Віденські часописи доносять, що міністерство війни уреджовляє проєкт закона що до заведеня в Австро-Угорщині 2-літньої служби військової в піхоті. Проєкт має стати предложеній обом палатам в слідуєчій році.

— **В справі признаня жидівської народности** на львівськім університеті була в суботу (!) у ректора Охенковського депутация жидівської молодіжї академічної і хотіла ему вручити петицію в тій справі до сенату. Петиція мала 250 підписів академіків-жидів. Однак ректор петиції не прийняв, заявляючи, що сю справу можуть рішати лише законодітні власти. Коли депутация просила ректора, аби сенат зволив лише прихильно висказати ся що до признаня жидівської народности на університетах, ректор відповів, що сенат не буде взагалі займатися сею справою. На проєбу депутаций о відступлене салі на університеті для зборів жидівських академіків, ре-

ктор поручив внести поданє до сенату. Отже попри руску квестію на львівськім університеті, виринає звільна квестія жидівська — досить небезпечна для «польської» львівського університету, на яким в посліднім півроці на 2414 слухачів було 505 жидів.

— **Іменоване.** Кр. виділ іменував практиканта загального шпиталя др. Романа Меруновича секундарем.

— **Демонстрації у Львові.** В неділю обходили Поляки у Львові 109. роковини повстаня Поляків в Варшаві під проводом Кіліньського. З сеї нагоди молодіж гімназійна і ремісничя співала перед памятником Кіліньського в Стрийськім парку патріотичні пісні, а повертаючи звідтам, демонструвала улицями Львова. Мимо кордону поліції часть демонстрантів добігла аж до памятника Голуховського, але ту кінна і піша поліція їх розігнала.

— **Обманьства в Товмачи.** Товмачке староство донесло прокуратурі в Станиславові, що судовий адміністратор товмачких дібр, Реґенптрайф, веде рабункову господарку і допускає ся нечуваних обманьств.

— **Жандарми їдуть!** Оноді переїхало через Краків 150 жандармів з німецьких країв до східної Галичини «на жнива». — Хорватські часописи доносять, що постерунки в Хорватії скріплено 140-ма жандармами.

— **Війна на Балкані.** Телеграми з Сальоніки доносять, що на границі Болгарії і Македонії звів позавчера відділ Турків, зложений з 30 жовнірів, кроваву борбу з ватагою Македонців, яких було до 500. По цілоденній борбі побідили Турки, одержавши поміч. Погибло 9 Турків і 30 Македонців.

— **За «prima aprilis»** потягнула прокуратурія редактора часописи «Brüner Zig.» з Мостів в Чехах. Ся часопись донесла на 1. цвітня, що коло Мостів проявляють ся вульканічні заворушення, наслідком чого між населенем настав переполох. Хотий другого дня редакція заявила, що се був лише «prima aprilis», то мимого сего прокуратурія зарядила проти неї судово-карнє слідство.

— **Де вільно підробляти гроші?** — В Явані! Агент російського міністерства фінансів викрив в Явані шайку Росиян, котрі займали ся підроблюванем паперових 3-рублівков. На его жаданє яванський суд потягнув фальшивників до відвічальности, але випустив всіх на волю, бо після яванського кодексу вільно в сій державі підробляти російські паперові гроші. «Вѣстник Юга», а якого беремо сю вістку, замічає з іронією: «Ще треба лише заложити російську друкарню і безкарно друкуй хочби міліони російських паперових грошей!»

— **Ритуальне убиство.** В Хойничах в Німеччині віджила справа гімназиста Вінтера, якого перед двома роками мали убити жиди. Отсе найдено людський кістяк, а лікар др. Кеніґ провірив, що се кістяк Вінтера. Наслідком сего в місті настало велике обуренє на жидів.

— **Пропав офіцир.** З Оденбурга на Угорщині доносять: Гедеон Горват, б. поручник від гонведів і професор в тутешній військовій школі реальній, пропав без вісти — мабуть виїхав до Америки. Перед виїздом зложив степенє офіцира і при помочи підроблених документів вибрав в міністерстві гонведів в Пешті кавцію своєї жінки в квоті 44.800 К. Горват був жонатий від трьох літ, а жіночку мав дуже вродливу.

— **Брианти подорожують.** Товариство копалень диямантів в полудневій Африці оголошує, що з днем 1. мая с. р. підносить ціну диямантів о 5%. Русинам се мабуть рівнодушно.

— **В Загребі увязнено в понеділок** редакторів «Обзора», др. Маззуру і «Hrvatsk-oi» п. Гаймерля. Сі обі часописи є опозиційні. Третий редактор, Радіч, утік перед арештованем.

— **Огні.** В Перемилівці коло Куликова бачили подорожні, що їхали вчора вечірнім поїздом з Рави до Львова, пожежар. Горіло кілька господарств. — На передмістю Заставе коло Городка знищив огонь дня 21. с. м. понад 60 будинків. Шалений вихор сипняв всякий ратунок.

— **Чудом спасена дитина.** В горах коло міста Помолу в Каліфорнії мешкав поселенець Жем де Бейрон. Недавно тому жена поселенця виїшла в город до свого мужа, полишаючи отворені двері хати, де лежала в колисці дитина. Коли за хвилию она вернула, стрітила ся в дверех хати з львом, котрий ніс єї дитину в зубах. На сей вид женщина кинула ся з велими руками на льва, чим так его настрашила, що лев покинув дитину на порозі і скрив ся в коморі. Урадована мати замкнула двері від сінний, почим прикликала свого мужа і обое убили льва.

— **Масонерія у Франції.** Француске правительство приказало замкнути печеру в Люрд, в якій містять ся чудотворний образ Матері Божої. Коли посадик міста Люрд одержав нисьменну вість про се зарядженє, заявив дотичному префектові департаменту, що не ручить за удержанє спокою в місті і околиці, бо може дійти до проливу крови. Се зарядженє діткнуло би не лише релігійні почуваня населеня, але також нанесло би великі матеріальні шкоди мешкан-

